

«Едрене. Тога и храбрий Марко Кралъвичъ, плъ-
«ненъ отиде въ Едрене и К. краљ сербскій (вм.
«Сремскій), и тамо гы въ тъмница затвориѣх Тур-
«ците за 12 мѣсица. А Вукашина и другыте кне-
«зове гониха даже до Филиппополя и Пазарджика, и
«тамо гы убиха. Въ тоя бой обаче убиенъ быде и
«Сулиманъ (21).»

Туй са случило, види са въ послѣдната година
на Сюлеймановото царуване, когато и той загинѣлъ,
и на негово мѣсто минѣлъ братъ му *Мурадъ I*
(1361 — 89), който съвсѣмъ вече утвърди влады-
чеството на Османлиитѣ въ Европа, като направи
Адрианополь престоленъ градъ на държавата си и
зе подъ рѣжка сичкытѣ почти византийскы владѣнія.

Подъ властью на Константинопольскія И-ръ,
тогазь оставаше само Цариградъ съ областъта коя-
то са напѣрваше около него, ёще и Солунъ съ нѣ-
колко острова въ Архипелага.

Слѣдъ туй побѣдоноснытѣ Османли подигнахъ
сичкытѣ си силы върху България и Сръбско. Страш-
ныйтъ завоеватель са ѣви въ едно несгодно време
за България. Тукъ, слѣдъ смъртъта Александрова
(1363); Българското царство са раздѣли на нѣколко
малкы части. По-голѣмата му часть останѣ подъ
властьта на *Ивана Шишмана* (който сѣдѣше въ
Търново), а Видинъ и край дунавската земя са уп-
равяше, какъто знаймы, отъ *Страшимира*. Въ Пре-
слава такожде самовластно владѣеше *Асѣнь IV*, ко-
мудо бѣхъ подчинены и българскытѣ владѣнія въ
Тракия. Четвъртыйтъ братъ са казвалъ *Добричъ*, кой-
то види са да ё былъ въ Сегашна Добруджа (ст.
малка Скитія), която отъ него зела туй си име.

(21) В. *Царственикъ*, стр. 59, отдѣто ный земамы
тѣзи редове рѣчь по рѣчь.